



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: V. S.

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR

se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2017, čj. OAM-869/ZA-ZA11-K01-2016,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že žádosti nevyhověl, mezinárodní ochrana udělena nebyla, s odkazem na ustanovení §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění.
2. Správní orgán po provedeném pohovoru a vyhodnocení všech žalobcem sdělených informací v průběhu správního řízení považoval žalovaný za důvod žalobcovy žádosti potíže s neznámými osobami ve vlasti, které mu vyhrožovaly a zbily ho.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobce považoval z průběhu řízení a vydaného rozhodnutí ve věci za porušená ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, konkrétně v § 2 odst. 4 a § 50 odst. 4, neboť žalovaný nepřihlédl k okolnostem jeho věci a ke všem skutečnostem, které vyšly v průběhu řízení najevo. Je přesvědčen, že splňuje podmínky § 14a zákona o azylu, neboť je ohrožen vážnou újmou ze strany soukromých osob v případě svého návratu.
4. Žaloba uvádí, že žalobce podal svoji žádost o mezinárodní ochranu z důvodu, že mu bylo v zemi původu vyhrožováno ze strany neznámých mužů, měl problémy se svojí manželkou, která se domluvila s jinými muži, aby ho bili a vyhrožovali mu. Kvůli tomu utekl do kláštera v obci Ciganešt, ti muži tam přišli a říkali, že tam nepatří a že má jít do Moskvy, z náboženských důvodů patří pod Rusko. Zavolal policii a ta mu sdělila, že je to jejich víra a že si to musí vyřešit mezi sebou. Ti muži měli basebollové pálky, bili ho, měl strach a utekl.
5. Žaloba dále odkazuje na znění jednotlivých odstavců § 2 zákona o azylu, čl. 6 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (kvalifikační směrnice), podle něhož mezi původce pronásledování nebo vážné újmy patří nestátní původci, lze-li prokázat, že původci, uvedení v písmenech a) a b), včetně mezinárodních organizací, nejsou schopni nebo ochotni poskytnout ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou, jak je vymezena v článku 7. K nestátním původcům pronásledování pak žaloba odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 9. 2008, kdy pod čj. 3 Azs 48/2008 soud uvedl, že ustanovení § 2 odst. 7 zákona o azylu je nutné vykládat v souladu s cit. směrnicí tak, že pokud jde o povahu původců pronásledování, potažmo vážné újmy, uplatní se definice uvedená v tomto ustanovení také na osoby s nárokem na doplňkovou ochranu. Jinak řečeno, nestátní subjekty (soukromé osoby) mohou být původci jak pronásledování, tak vážné újmy. K výkladu o dostatečnosti ochrany před vážnou újmou ze strany státu, kam má být žadatel navrácen, se uplatní výkladové pravidlo čl. 7 odst. 2 směrnice, podle něhož se má za to, že ochrana je poskytována, jestliže stát, či strany nebo organizace stát ovládající učiní přiměřené kroky k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy, mimo jiné zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo způsobení vážné újmy, a žadatel má k této ochraně přístup. V případě žalobce mu však policie odmítla řešit jeho problém a tedy mu neposkytla adekvátní ochranu.
6. Žaloba dále odkazuje na zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA o stavu lidských práv v Moldávii za rok 2016 ze dne 3. 3. 2017 a odkazuje na webové stránky, když zde se uvádějí problémy ohledně nezávislého soudnictví. Zákony nezávislost soudnictví stanoví, případy vládních úředníků, kteří nerespektují soudní nezávislost, zůstávají problémem, je popisována korupce, špatné používání záznamových zařízení v soudní síni.
7. Žalobci hrozí v zemi původu vážná újma ze strany soukromých subjektů a zároveň se nemůže domoci ochrany ze strany státních orgánů. Navrhuje proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 3. 8. 2017 vyplývá popření oprávněnosti žalobních námitek. Žalovaný neporušil žádná ustanovení zákona o azylu, ani správního

řádu, odkazuje na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost žalobce o mezinárodní ochranu, jeho výpověď, shromážděné informace o zemi původu, s tím, že byl v případě žalobce řádně zjištěn skutečný stav věci, případ byl posuzován ve všech souvislostech, žalovaný se zabýval všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil a k nim si obstaral potřebné informace. Po posouzení věci nedospěl žalovaný k závěru, že by žalobce splňoval podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, ať již formou azylu, či doplňkové ochrany.

9. Žalovaný dospěl k závěru, že ve výpovědích žalobce jsou značné rozpory, které zapříčiňují nevěrohodnost jím tvrzených skutečností. Správní orgán je přesvědčen, že obavy a problémy, o nichž žalobce hovořil, uváděl zcela účelově a s cílem přesvědčit žalovaného o pronásledování z azylově relevantních důvodů (str. 4 – 6 rozhodnutí), zde však žalovaný odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 3. 9. 2009, čj. 7 Azs 63/2009, kde soud objasnil podstatu hodnocení nevěrohodnosti výpovědi žadatele. Obdobně pak rozhodoval i ve věci čj. 7 Azs 25/2008 ze dne 14. 5. 2008. Konzistentnost příběhu žalobce byla hlavním kritériem pro posouzení jeho žádosti, přestože žalobci byla dána možnost rozpory v jeho výpovědích odstranit, ten takového objasnění nebyl schopen. Skutečným důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany se tak jeví snaha žalobce o legalizaci zdejšího pobytu, z rozhodnutí NSS ze dne 26. 8. 2004, čj. 170/2004 však jasně vyplývá, že k takovému účelu mezinárodní ochrana sloužit nemůže. Z odůvodnění rozhodnutí je patrné, že žalovaný se zabýval všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil, správní orgán se rozsáhle vypořádal s důvody, pro které mezinárodní ochrana udělena nebyla a navrhuje proto zamítnutí žaloby jak nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. **Zákon o azylu** upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
12. V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.
13. **Zákon o azylu** dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení

mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
14. V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem
- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
 - b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
 - c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
 - d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11
15. Při jednání soudu dne 11. 2. 2019 se žalobce, ač řádně předvolán, dostavil k jednání až půl hodiny po zahájení jednání, kdy bylo konstatováno, že bude jednáno, vzhledem k ustanovení § 49 odst. 3 s.ř.s., v nepřítomnosti žalobce, žalobci byl proto ve stadiu, kdy již došlo k vyhlášení rozhodnutí, sdělen průběh jednání a jeho výsledek. Při jednání byl konstatován podstatný obsah správního spisu, žalobní námitky a pověřená pracovnice odkázala na písemné vyjádření ve věci, navrhla, aby žaloba byla jako účelová zamítnuta, náhradu nákladů řízení nežádala.
16. Soud ze správního spisu konstatoval, že žalobce poskytl žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu dne 12. 10. 2016, uvedl, že je státním příslušníkem Moldavska, téže národnosti, je pravoslavného vyznání, nikdy nebyl politicky organizován. Je ženatý, jeho žena E. S., žije v Kišiněvě, od ženy odešel, má dceru A. S. (2004), která žije v Itálii. Svoji cestu popsal tak, že jel stopem do Kišiněva, potkal tam řidiče mikrobuse, který ho odvezl a dal mu adresu Moldavana, který zde pracuje, i adresu přijímacího střediska. Odešel od manželky do kláštera, jednou tam přijeli sektáři a vyhrožovali mnichům, on se za ně postavil. Mezi sektáři poznal známé své manželky, zavolał policii a oni řekli, ať si to vyřeší mezi sebou. Vzal sebou několik lidí, utekli přes les k silnici a stopli si auto, sektáři mu vyhrožovali, že ho zabijí, domů se vrátit nechce, má problémy.
17. V rámci pohovoru žalobce 18. 10. 2016 uvedl, že žil v okrese Orchej, obec Zachoreň, občas pracoval ve stavebnictví, má problémy se zády, žil s rodiči, sourozenci a dalšími členy rodiny, vlastní bydlení neměl. Rodina má rodinný dům. V r. 2015 pobýval měsíc v Polsku, pracoval. V dubnu 2016 spáchal v ČR přestupek, neměl jízdenku. Do ČR přijel

v dubnu, pak se vrátil, ale znovu mu vyhrožovali, tak odjel. Manželka se domluvila s jinými, tito ho zbili, proto odešel do kláštera, ale přišli tam ti lidé, říkali, že patří nábožensky pod Moskvu. Pak se dostal do Kišiněva, potkal kamarády a pochopil, co má udělat, tady je klid a líbí se mu zde. Tady mu pomohl nějaký muž a Moldavec, zprostředkovali mu práci. Jiné problémy ve vlasti neměl, ale tam se cítí ohrožen. Vždy, když se tam vrátil, měl problémy. Mezi dubnem a červencem 2016 pobýval v Moldávii. Mezi lednem a dubnem byl doma, měsíc v klášteře. Nevzpomíná si, kdy přijel poprvé, má razítko z ledna, ale neví. Nemá se kam přestěhovat, říkali, že si ho stejně najdou. Řidič mu dal adresy a telefonní čísla, taky mu pomohl jeden Gruzínek. Má strach se vrátit ohledně těch výhrůžek. Měli baseballové pálky, měl strach, utíkal, byla noc, oni ho bili, pak se mu podařilo utéct. Má bratra v Itálii, žije tam i jeho dcera. Již rok ji neviděl, neví, jak se s ní spojit.

18. Dne 26. 1. 2017 byl žalobce seznámen s podklady, uvedl, že nenavrhuje jejich doplnění. Uvedl, že do ČR přijela i jeho žena K. D. s 9 měsíčním synem, nemůže se vrátit do Moldavska, protože by jim tam odebrali syna, Rusové v Moldavsku je pronásledují.
19. Dne 26. 5. 2017 pak žalobce uvedl, že do ČR přijel Lupashko Andrej, ze stejné vesnice, byl již odsouzen a ten mu vyhrožoval, že ho zabije, zbil společného známého a hledal ho, nechápe, jak věděl, že je žalobce v ČR. Působil v nějaké sektě, vyhrožuje celé rodině, proto přijela i manželka. Žalobce se rozhodl, že se nevrátí, je tam nepořádek, nikomu už tam nevěří. Ti lidé byli tři, on je nezná, ale na tohoto podal trestní oznámení a on přijel nakonec sem. Neví, kdy podal to trestní oznámení, byl stíhán za více činností, nechápe, jak mohl přijet sem.
20. Po projednání a přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že základní pohled správního orgánu na žalobcem sdělené skutečnosti je zcela oprávněný. Soud uvádí, že v říjnu 2016 žalobce sdělil žalovanému, že je ženatý, má ženu E. S., od které odešel. Již v lednu 2017 však uvedl, že jeho žena je D. K., s níž má 9 měsíčního syna. Tyto údaje nijak blíže neosvětlil, pokud pak uváděl, že jeho žena se měla domluvit s nějakými muži, kteří ho bili a hledali až v klášteře, kam odešel, aby mu sdělili, že nábožensky patří do Ruska, soud v žalobcem uváděných skutečnostech neshledává jakékoliv logické spojení, proč, z jakých důvodů měly události probíhat tak, jak žalobce nesystematicky jak časově, tak místně i věcně uváděl. Pokud jeho manželka pobývá v K., je s podivem, že jeho nezletilá dcera již více jak rok má pobývat v Itálii. Žalobcem uváděná a žalovaným zapsaná sdělení nemají žádnou ucelenější logiku a soud z žalobcem uváděných tvrzení neseznal žádné rozumné ohrožení žalobce, které by bylo možné akceptovat, nemohl proto dospět k jinému závěru, než že jím tvrzené okolnosti jsou nevěrohodné a nemohou vést k závěru o jakékoliv relevanci s azylově jasně upravenými důvody zákona o azylu.
21. Žalobce v průběhu řízení rozhodně nezmínil jakýkoliv politický podtext tvrzených problémů, aplikace § 12 písm. a) zákona o azylu není proto možná, ostatně, žalobce ani porušení podmínek tohoto ustanovení netvrdil, netvrdil pak v žalobě ani splnění podmínek § 12 písm. b) zákona o azylu. Přesto žalovaný na str. 4 – 6 podal vcelku podrobný výklad, proč dospěl k závěru, že podmínky tohoto ustanovení nejsou v případě žalobce naplněny, soud s odůvodněním zcela souhlasí, pouze doplňuje, že vyjádření žalobce jsou naprosto nesouvislá, zavádějící a nelogická. Správní orgán je rovněž porovnal s vyjádřením družky žalobce, která uváděla, že byl přítomen v Moldavsku v době narození syna, po zvážení jejich důvodů nebyla udělena mezinárodní ochrana ani jí v samostatném řízení. Na str. 6 správní orgán zhodnotil podrobně

- nepříslušnost žalobce k jakékoliv skupině osob, která by mohla být na území Moldavska jakkoliv znevýhodněna či diskriminována a soud souhlasí i s podrobným odůvodněním účelovosti žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 20. 10. 2005, čj. 2 Azs 423/2004 a ze dne 9. 2. 2006, čj. 2 Azs 137/2005, posléze pak i na rozsudek ze dne 24. 2. 2005, čj. 7 Azs 187/2004.
22. Žalobce neuvedl a žalovaný ani sám nezjistil, že by některému z rodinných příslušníků žalobce byl v České republice udělen azyl, vzhledem ku znění ustanovení § 13 a § 14b) zákona o azylu je tedy patrné, že žalobce nesplňuje podmínky těchto ustanovení.
23. Žalobce uvedl v průběhu správního řízení, že má bolesti hlavy, nohou a zad, žádné lékařské vyšetření však nepředložil, významnější zdravotní obtíže nelze dovodit ani z průběhu spisu a nebyly ani součástí žalobních námitek. Žalobce je pak osobou, která je schopna vlastní prací zabezpečit své životní potřeby, ve vlasti má jeho rodina dům, soud tedy po shrnutí těchto informací dospěl k závěru, že žalovaný zásadněji nepochybil, pokud neshledal v případě žalobce žádné důvody, hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu.
24. K žalobcem uváděným skutečnostem, že by jim byl po návratu do země původu odebrán syn, či že zde docestoval A. L., který mu měl vyhrožovat, že ho zabije (z blíže neobjasněných důvodů) pak soud neshledal, že by žalobce mohl být reálně ohrožen v případě návratu do země původu jakoukoliv azylově relevantní vážnou újmou, tak, jak tyto uvedeny shora v bodě 11. Vzhledem k učiněnému závěru o nevěrohodnosti žalobcových tvrzení soud nemohl dospět k závěru o reálné hrozbě ohrožení života, zdraví žalobce, vzhledem k zjištění žalovaného, plynoucím z podkladových informací, žalobci nehrozí ani žádná újma s ohledem na jeho pobyt v zahraničí, pokud se bude navracet do země původu, není tak ohrožen ani žádným trestem, mučením, nelidským či ponižujícím zacházením. V zemi původu pak neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, který má na mysli písm. c) v ustanovení § 14a) odst. 2 zákona o azylu a návrat žalobce není v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. K tomuto závěru považuje soud zjištění, učiněná a popsána na str. 9 žalobou napadeného rozhodnutí za dostatečná.
25. Žalovaný správní orgán si zabezpečil pro posouzení žalobcovy situace v zemi původu zcela dostatečné, aktuální podklady, pocházející z různých zdrojů, s těmito žalobce seznámil, proti podkladům a jejich původu žalobce v průběhu správního řízení nic nenamítal, žádné další podklady sám nenavrhoval. Soud si je vědom veškeré judikatury krajských soudů i Nejvyššího správního soudu, týkající se žalobou namítané skutečnosti, že původcem pronásledování mohou být i soukromé osoby, pokud žadatel o mezinárodní ochranu nemá přístup k účinné pomoci ze strany státu. Nicméně v případě žalobce taková situace zcela jednoznačně nenastala a žalobní námitka je v tomto směru naprosto lichá. Žalobcova výpověď byla seznána jako nevěrohodná, jeho tvrzení o neznámých lidech, kteří měli být domluveni s jeho manželkou a našli ho v klášteře, odkud ho měli posílat pryč s tím, že nábožensky patří do Ruska, jsou zcela zjevně účelová, správní orgán a potažmo ani soud tedy nemohli taková sdělení hodnotit jako racionální pro případný závěr o pronásledování, které by bylo možné považovat za azylově relevantní. Jak správně žalovaný uzavřel, na případné sdělení orgánu policie (žalobce nevěděl, kdy a kde toto měl podat) si žalobce nikde nestěžoval, nelze proto učinit žádný závěr o odmítnutí případné potřebné pomoci ze strany státních orgánů Moldávie. V tomto směru je pak míra korupce, namítaná v žalobě ohledně moldavského soudnictví, prakticky nedůležitá.

26. Soud dospěl po přezkoumání věci k závěru o nedůvodnosti žaloby, žalobu proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. K výše uvedeným skutečnostem pak soud pouze dodává, že žalobce se opakovaně dostavil k nařízenému jednání pozdě, a to ve stadiu, kdy soud již rozhodl, soud mu tak mohl podat pouze informace o proběhlém jednání, jeho výsledku a podal mu i řádné poučení jak o dalším postupu soudu, včetně protokolu z jednání, tak i posléze o možném podání kasační stížnosti, a to za přítomnosti tlumočnice jazyka, o němž žalobce prohlásil, že mu dobře rozumí. Ani soud si tak není vědom žádného pochybení, které by vzniklo v průběhu soudního řízení.

V. Náklady řízení

27. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků řízení náhradu nákladů, svůj postup odůvodnil ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 11. února 2019

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně